

Ат. К. Георгиевъ

Македония въ българската поезия

Една отъ най-свѣтлитѣ епохи въ историята на българския народъ е епохата на Възраждането. Следъ петвѣковно робство българскиятъ народъ се пробуди и трѣскаво заработи за своето политическо и духовно освобождение. Паисий съ своята история посочи славното минало на България и съ огнени слова се обърна къмъ всички българи да милѣятъ за своя родъ и езикъ. Семето, което посѣ отецъ Паисий, даде обилна жетва. Неговиятъ примѣръ бѣ последванъ отъ мнозина, и така започна възраждането на българския народъ, а следъ това и освобождението.

Но Македония, която се населява отъ чисти българи, не се освободи тогава. За възраждането и освобождението на българския народъ работиха мнозина българи отъ Македония. Отъ тоя български край излѣзоха на бѣлъ свѣтъ много книги на новобългарски езикъ, тамъ се основа и първата българска печатница. Единъ отъ първитѣ български поети, Райко Жинзифовъ, е чедо на Македония. Той неуморно се бори за българщината и въ пѣснитѣ си възпѣ Македония:

Македония, чудна страна,...
нѣма да бидетъ гърчка она!
Шума, гора и планина
самий каменъ на тая страна,
птица и риба въ Вардаръ рѣка,